

Въ града ни преди войните имаше само две или три плетачници, сега има десет. Откриха се и 2 памучни тъкачници, 2 килимни, една копринена. Тая последната изработва издѣлия съ шевици въ роденъ стилъ, които намиратъ хубаво тържище и въ странство. Както вече споменахме, една тъкачна вълнена фабрика се превърна въ такава за чуvalи.

Добре сѫ застѫпени въ града ни *желъзарската, кожарската и коларската индустрии*. Отъ първата можемъ да споменемъ като пр-крупни предприятия: желъзолъйните фабрики на Братя Сахакянъ и Д. Айрановъ при гарата; фабриката за зжби за дараци на Д. Таракчиевъ & С-ие, пакъ тамъ; желъзолъйницата „Моторъ“ на Персехянъ и кооперативната работилница „Победа“, въ града. Отъ втората — работилниците на Рафаель Натаанъ & С-ие, всички до бѣжанския кварталъ. Третата индустрия се представлява отъ множество дребни работилници, между които по-видно мѣсто заема тая на Теню Боровъ. Трѣба да отбележимъ, че освенъ изработката на коля, талиги, че и кабриолети, и поправка на файтони, въ града ни изработватъ и по-проста каруцерия на автомобили.

Ценна придобивка е премѣстването въ града ни отъ Котель на образцовото мебелно училище. То се издѣржа отъ Бургасската Окр. постоянна комисия. Първия етажъ на новото здание е вече построенъ. Годишните изложби на изработените отъ учениците кревати, канапета, гардероби, бюфети, писалища, библиотеки, маси, кресла, столове, рамки, закачалки, табли и др. т., зараво, евтино и тѣнко изработени даватъ нагледни доказателства за усъвършенстваната техника преподавана въ училището и за ползата, която ще се придобие отъ това за мебелната индустрия, която сѫщо е добре застѫпена въ града ни. Моторната работилница за мебели на Стойко Влаховъ, напримѣръ, може да съперничи съ най-добрите мебелни работилници въ страната по хубавата си изработка.

Мебелното училище, ведно съ тъкачно-бояджийското училище, сѫ две срѣдища на занаятчийско-практическо образование въ града ни отъ голѣма важност. Ще бѫде още по-добре, ако къмъ първото се прибавягъ и отдѣлитѣ: коларски и бѣчварски.

Мелничарството въ града ни и около града ни се развива задоволително, понеже работи изключително за мѣстни нужди. Освенъ Тундженските воденици и тия изъ Сливенските долове, много отъ които се преустроиха и подновиха машинериията си, въ индустрения кварталъ, при фабриката за дарачни зжби, работи и моторната мелница на сѫщите притежатели. Грамадното здание на П. Х. Петровъ до гарата, построено съ огледъ да бѫде фабрика за грисъ и макарони, поради неблагоприятно стеклитѣ се условия отъ войните насамъ, още стои неизползввано, но въ скоро време ще бѫде използвана за друга индустрия.